

Bitva na Zubštejně 2006

[Foto Donny](#)

[Foto Sunar](#)

[Vysočina](#)

Datum	19. - 23. července 2006	
Pořádal	Dr.Obek	Zubštejn
Zúčastnili se	Koža	Vystupující
	Paťa	Vystupující
	Donny	Vystupující
	Kalif	Vystupující
	Worlík	Vystupující
	Doupina	Přihlížející
	Yakuza	Vystupující
	Monička	Vystupující
	Honza	Vystupující
	Sluníčko	Vystupující
	Hanička	Vystupující
	Jiřík	Vystupující
	Kost'a J.	Vystupující
	Kost'a P.	Vystupující
	Malá Jana	Fotící
	Soňa	Přihlížející
Zapsal	Yakuza s úpravami ostatních zúčastněných	

Středa 19. července - pátek 21. července 2006

Píše se rok Léta Páně 2006, je den, jež Středou se zve, a já Yakuza tehdy páže rytíře Paťi, společně s ním, rytířem Kožou a dvěma přenádhernými dívkami. Chystajíce několika set koňoví kočár Paťův k odjezdu, se ve vedru úporném snažíme dostat všechny věci svoje v potu tváře do kočáru tak, aby dostatek místa zbyl pro nás a mi v pohodlí odjeti mohli. Po čase nějakém daří se nám dílo dokonat a konečně se na hrad Zubštejn vydáváme. Cesta tato nám překvapení mnohé přinesla, neb po chvíli nedlouhé ukázalo se, že rytíř Koža je velice špatný návěstí, když po metru dvoustém za zatačkou oznámil, že odbočit jsme měli. Pak byla funkce návěstího svěřena mně a v klidu jsme se dostali do končin nám neznámých, neb jsme k hradu ze zcela jiné cesty jeli. A proto donutila nás situace tato, že na cestu zeptati jsme se museli. Přičemž pobavení nadmíru jsme byli nejen ochotou lidí místních, ale zvláště mluvou jejich. Neb než vyzvěděli jsme od rodáka jednoho, že na mostu třetím odbočiti máme, minut deset uplynulo snad.

Na hrad šťastně dorazili jsme ještě před setměním, přivítali jsme druhy svoje, Jiříka Haničku

a druha jejího Palomidese a tábořiště svoje rozbili. Leč nenadálá nepřízeň osudu zkalila štěstí naše a to když oznámeno nám bylo, že chmelového moku se nám nedostane neb není ho již více a přivezen bude až den nastávající. Tak oheň rozdělajíc jsme si zásobami vlastními posloužiti museli (teda né, že by jich bylo málo, jako těch zásob, ale ta ranní opice). Dny dva následující jsme tábor zdokonalujíc, pivo zlatavé popíjejíc, v soužití příjemném strávili, čekajíc na rytíře ze skupin ostatních. V den páteční když slunce sedajíc si do svého lože za horizont začali se konečně sjíždět rytíři a sjížděli se až do pozdních hodin večerních.

Sobota 22. července 2006

Ráno, při kuropění sobotním, se všichni, kdo byli schopni ruku k dílu přiložiti, počali palisádu kolem hradu stavěti a do hodiny desáté již hrad obrněn byl a lid pracující nechával těla své odpočinout před bitvou nadcházející. Lidé rozdělení byli a Bitva velkolepá začítí mohla. (A taky začala). Mezi obránci i útočníky počalo válečné vzrušení vřítí a do střetu prvního jen pár úderů srdce zbývalo. A také to tak bylo. Rytíři se rozeřvali a plnou silou naběhli na námi bráněnou palisádu. Čepele mečů jejich se ve slunečním svitu leskly jako nabroušená kosa smrtky. Meče svištěly vzduchem rychlostí myšlenky a v řadách obránců i útočníků se šrámy krvácejícími značné množství rytířů přibýlo (včetně mě). Nastala poslední vteřina Všem obráncům hradu a smrtka sklízela krvavou žeň na obou stranách. Jen útočících bylo více, než se dalo udržet. Prorazili bránu... Utíkali jsme pořád výše ke hradu, nechavajíc na kopci padlé druhy svoje, jsme bránili hrad do poslední kapky krve naší. Padli jsme všichni včetně pána hradu a zástava naše rozervána a shozena do hradní studny byla.

Po bitvě, několikeré osvěžení následovati muselo (A taky samozřejmě ošetření mého zranění) neb všichni schvácení byli hůře nežli lid robotný na polích. To, co následovalo poté, bylo, co snad jen v legendách Artušovských se státi může. Před šarvátkami rytířskými se najednou program změnití měl a také se změnil. Všem oznámeno bylo, že pasování na rytíře proběhne a také se tak stalo. A já páže rytíře Paří měl jsem předstoupiti před rytířstvo nastoupené a pokleknouti. A já poklekl a pasován na rytíře byl. Takže do šarvátek rytíř Yakuza nastoupil a byl se jako lev jak se na rytíře sluší. Po šarvátkách přišla žízeň převeliká a tak všichni jali se hrdlo smočit v moku chmelovém a medovině horké inu bylo nám všem středověku dopřáno do sytosti.

Neděle 23. července 2006

K nelibosti všech, neboť loučiti jsme se svými přáteli museli, sbalili jsme stany své a do kočárů a na koně své do sedel jsme vsedli, bychom se k domovům svým zpět vypravili. Tak vám opět děkuji za pozornost, kterou jste museli vynaložiti na přečtení článku tohoto. Zase někdy příště.

Yakuza Azzel et Arc Vailoas.